

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 23 december 2010 in zaak nr. 10/19904 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 mei 2010 heeft de staatssecretaris (lees: minister) van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 december 2010, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 januari 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling betoogt in haar verweerschrift dat, samengevat weergegeven, het hoger beroep niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, omdat geen machtiging is overgelegd.

De minister heeft bij het hogerberoepschrift een machtiging overgelegd waaruit blijkt dat de senior procesvertegenwoordiger is gemachtigd om namens hem het hoger beroep in te stellen.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 12 juli 2010 in zaak nr. 201004751/1/V3; www.raadvanstate.nl) bestaat geen wettelijke grondslag voor niet-ontvankelijkverklaring van een hoger beroep in het geval dat de minister niet alle bijlagen bij het hogerberoepschrift aan de vreemdeling heeft verzonden.

Het betoog faalt derhalve.

2.2. Het betoog van de vreemdeling dat het hoger beroep niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, omdat in het hogerberoepschrift zowel de minister als de minister van Justitie als indiener wordt genoemd, kan evenmin slagen. Uit de overgelegde machtiging blijkt dat deze namens de minister is gegeven en ondertekend. De vermelding van de minister van Justitie dient als een kennelijke verschrijving te worden aangemerkt.

2.3. In de volgende overwegingen wordt onder de minister tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.

2.4. In de enige grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, samengevat weergegeven, de door de vreemdeling ingebrachte en vanwege de Taalstudio opgestelde contra-expertise van 11 februari 2010 (hierna: de contra-expertise) concrete aanknopingspunten biedt voor twijfel aan de juistheid van het vanwege het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) opgestelde rapport van een taalanalyse van

17 december 2008 (hierna: de taalanalyse) en dat hij de uitkomst van de taalanalyse derhalve niet zonder nadere motivering aan het besluit van 10 mei 2010 ten grondslag heeft kunnen leggen. Volgens de minister heeft de rechtbank aldus niet onderkend dat de uitkomst van de contra-expertise de door de vreemdeling gestelde herkomst niet eenduidig en zonder voorbehoud bevestigt en reeds daarom de twijfel over de door haar gestelde herkomst niet wegneemt.

2.4.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen, indien een vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.4.2. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 16 april 2010 in zaak nr. 200903085/1/V1; www.raadvanstate.nl) vloeit het volgende voort.

Indien bij de minister twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, kan de minister, door een taalanalyse te laten verrichten, de desbetreffende vreemdeling tegemoetkomen in de op hem ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken.

In beginsel mag ervan worden uitgegaan dat een vanwege de minister door het inzetten van het BLT verrichte taalanalyse tot stand is gekomen onder gedeelde verantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst die bij voormeld bureau in dienst is en van wie de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en een extern ingeschakelde taalanalist die op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient de minister, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Awb van te vergewissen dat de taalanalyse – naar wijze van totstandkoming – zorgvuldig en – naar inhoud – inzichtelijk en concludent is.

Indien de taalanalyse zorgvuldig, inzichtelijk en concludent is, kan de desbetreffende vreemdeling, gegeven de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last, de bij de minister gerezen en door de taalanalyse niet weggenomen twijfel slechts door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Daartoe kan hij de opname van het ten behoeve van de taalanalyse gevoerde gesprek door een deskundige laten beoordelen. Om als contra-expertise te kunnen dienen, moet de op verzoek van een vreemdeling verrichte taalanalyse eveneens zorgvuldig, inzichtelijk en concludent zijn. Indien de uitkomst van de contra-expertise de door de desbetreffende vreemdeling gestelde herkomst niet bevestigt, wordt – gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 – de gerezen twijfel in elk geval niet weggenomen.

2.4.3. De vreemdeling heeft verklaard dat zij in 1977 in _____ is geboren en dat zij vanaf haar tweede jaar tot haar vertrek uit Somalië in 2007 in de stad _____, in de provincie Shabelle Hoose, in Zuid-Somalië heeft

gewoond.

In het besluit van 10 mei 2010, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen daartoe, heeft de minister zich onder verwijzing naar de taalanalyse en het door het BLT gegeven weerwoord van 9 april 2010 op de contra-expertise, op het standpunt gesteld dat hij aan de verklaring van de vreemdeling dat zij uit Zuid-Somalië afkomstig is geen geloof hecht en dat, nu zij haar identiteit, nationaliteit en herkomst derhalve niet aannemelijk heeft gemaakt, ook haar asielrelaas ongeloofwaardig is. Volgens de taalanalyse is de vreemdeling eenduidig niet herleidbaar tot de spraakgemeenschap binnen Zuid-Somalië, omdat zij Somalisch spreekt zoals dat gangbaar is in Noord-Somalië of in een Somalisch-sprekende gemeenschap buiten Somalië en niet zoals dat gangbaar is in Zuid-Somalië en het Somalisch mogelijk niet de eerste of dominante taal van de vreemdeling is.

Naar aanleiding van de taalanalyse heeft de vreemdeling de contra-expertise overgelegd, waarin ten aanzien van de vreemdeling is geconcludeerd: "I do not think that the applicant was a permanent resident of Lower Shabeelle. I assume that she spent only a part of her life in this southern town".

Het BLT heeft in voormeld weerwoord op de contra-expertise gereageerd en zich op het standpunt gesteld dat de contra-expertise geen aanleiding geeft om de uitkomst van de taalanalyse te herzien.

2.4.4. Uit de uitspraak van de Afdeling van 18 december 2009 in zaak nr. 200806254/1 (www.raadvanstate.nl) volgt dat, reeds omdat de, hiervoor onder 2.4.3. weergegeven, uitkomst van de contra-expertise de vreemdeling niet buiten twijfel in het door haar gestelde herkomstgebied plaatst, deze geen bevestiging als bedoeld in het, hiervoor onder 2.4.2. weergegeven, toetsingskader vormt. De rechtbank heeft derhalve niet onderkend dat de minister zich onder verwijzing naar de taalanalyse deugdelijk gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling haar herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt en het asielrelaas daarom ongeloofwaardig is.

2.4.5. De grief slaagt.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 10 mei 2010 worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.6. De vreemdeling heeft in beroep betoogd dat, indien geen geloof wordt gehecht aan haar gestelde herkomst, de minister had dienen te beoordelen naar welk deel van Somalië zij zou kunnen worden uitgezet en welke risico's haar aldaar te wachten zouden staan.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 9 juni 2011 in zaak nr. 201010753/1/V2; www.raadvanstate.nl), maakt de wijze waarop een mogelijke uitzetting van een vreemdeling die zijn herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt, wordt geëffectueerd geen deel uit van de beoordeling die de minister naar aanleiding van een aanvraag tot het

verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd dient te verrichten. De beroepsgrond faalt derhalve.

2.7. Aan de overige beroepsgronden wordt niet toegekomen. Over die gronden heeft de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin bestaat nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het besluit van 10 mei 2010 waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Dientengevolge vallen die gronden thans buiten het geschil.

2.8. Het beroep is ongegrond.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 23 december 2010 in zaak nr. 10/19904;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. C.J.M. Schuyt, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. Oudeboon-van Rooij, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

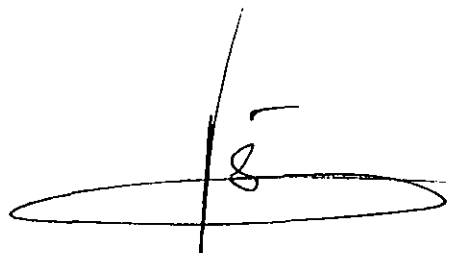
w.g. Oudeboon-van Rooij
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 juni 2012

487.

Verzonden: 20 juni 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser